

שנה תשיעית

קובץ

האור לחיים

מאמרים ושיחות
מזן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

פרשת כי תצא תשפ"ו

זמני השבת

ר"ת	צאת השבת	הדלקת נרות	י-ם
20:41	19:50	* 19:01	
20:38	19:49	18:59	ת"א
20:40	19:51	19:01	חיפה
20:39	19:49	19:00	ב"ש
* לנדרגים 40 דק': 18:41			

העלון מוקדש
להצלחה
ובראות איתנה:

אילנה בת שפרה
לירון שמואל בן אריה
אודליה בת שרה

ולהצלחת הילדים:

אילן יצחק זלמן בן אודליה,
פרל שרה בת אודליה,
אליאנה רבקה בת אודליה,
תהילה בת אודליה,
אהרון אריה בן אודליה

זכות התורה
וזיכוי הרבים
וכל הפעולות הנעשות
בשמיים תעמוד להם
ולבני ביתם עד עולם!

להארות או הערות, ניתן לפנות
orhachaim4@gmail.com

דיסקים של שיעורי הרב ניתן להשיג
במשרדי אור החיים - 02-5000455

בס"ד ניתן לשמוע את השיעורים בשידור חי
בימים שלישי וחמישי בין השעות 21:00-22:00
קול הדף - 02-6400000
orhachaim.co.il

המעוניינים לסייע בהדפסת החוברת לשם זיכוי הרבים,
או להקדיש את העלון לרפואה, להצלחה, או לעילוי נשמה וכדו',
יוכלו לפנות באמצעות מייל:

orhachaim4@gmail.com
02-5380014 02-5000455 או בטלפון:
052-7129793

יוצא לאור ע"י "מכון אור החיים"
רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים

תוכן עניינים

פרשת כי תצא תשפ"ו

חלק מהמאמרים נלקטו מתוך הספר "משכני אחריו" - חומש דברים

1 אל יאוש

פרשה למעשה:

4 השבת אבידה

9 אבידת הנשמות הקדושות

14 אריכות ימים לעולם שכולו ארוך

17 החלום שהציל נפשות רבות

20 להעניק למקבל תחושה טובה

23 חובת הרגישות כלפי בעל חוב

אל ייאוש

לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת שִׁי
נִדְחִים וְהִתְעַלְמָתָ מֵהֶם הָשִׁב תְּשִׁיבָם
לְאָחִיךָ... וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבֹדֵת אָחִיךָ
אֲשֶׁר תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצֹּאֲתָהּ (דברים כב,
א-ג).

בתחילת שנות העשרים לחייו הגיע
ארצה בגפו, ללא אח
ורע, שבור ורצון,
שבע צרות ונדודים,
מיואש מהחיים.

הוא שמע שיש
צדיק גדול בבני ברק,
ה"חזון איש" זצ"ל,
גאון עולם ובעל רוח
הקודש, והחליט
להיכנס אליו.

"כן בחור! מהיכן
אתה?", שאלו
ה"חזון איש".

הוא החל לבכות, ותוך כדי כפי סיפר
על כל התלאות שעבר מילדותו. "אני
מיואש מהחיים", סיים את דבריו.

נענה ה"חזון איש" והשיב לו: "אספר

"אין לה

הזכות

והתוקה

לדתייאש"

הצדיק רבי יעקב
גלינסקי זצ"ל היה
דרשן מופלג, פה
מפיק מרגליות.
למרות היותו קצר
קומה, קולו היה
עוצמתי וחוצב
להבות, כמה פעמים
הוא מסר שיחה
בישיבה.

גם בכנס הגדול
שערכנו בתל אביב בהיכל יד אליהו
בהשתתפות עשרת אלפים איש,
הזמנתי אותו לדרוש, והוא ריתק את
כל הקהל בדרשתו המתוקה מדבש.
בימי נעוריו עבר צדיק זה תלאות רבות
וקשות שאי אפשר לתארן במילים.

אולם, משפתחה את תיקה גילתה לתדהמתה שהכסף איננו! ככל הנראה נפל מהתיק עם מעידתה.

המקום שם היה מקום סואן במיוחד, כך שהסיכויים שימצא את הכסף דווקא אדם ירא שמים, שיתאמץ להשיבו, היו אפסיים. בכל זאת היא ניסתה לשאול ולתלות מודעות על דבר האבידה והדרך ליצירת קשר עימה, למרות שלא היתה לה כל תקווה שהכסף ישוב אליה.

למעשה, מי שמצא את הכסף היה אדם חרדי, שגם הוא הגיע לאזור כדי לחתום על חוזה בפני אחד מעורכי הדין שם. עיניו צדו את המודעה, והוא הבין שהוא מצא את כספה של האשה הזאת. בהיותו ירא שמים, מדקדק במצוות, יצר קשר עם האשה, הודיע

לך סיפור. בדיוק היום בא לפני דין תורה, ואני בטוח שהדברים כוונו משמים, משום שיש בו תשובה גדולה לשאלתך:

איש עסקים גדול מחו"ל שלח את אשתו לעשות עסקה גדולה כאן, בארץ ישראל. מדובר היה בקניית שטח גדול לבניינים, והיה עליה להגיע לבנין בתל אביב, בו ישבו כל אנשי העסקים ואנשי המקצוע הנדרשים לשם ביצוע העסקה וחתירת החוזה. העסקה היתה בכסף מזומן, ובעלה שלח עימה את הכסף.

בעלותה במדרגות הבניין היא מעדה ונפלה. לקחו אותה באמבולנס לבית חולים לבדיקות. לאחר שהתברר שהכל ברוך ה' תקין, היא שבה לבניין כדי לחתום על החוזה.

העלון מוקדש להצלחה ובריאות איתנה:

אילנה בת שפרה, לירון שמואל בן אריה, אודליה בת שרה

ולהצלחת הילדים:

אילן יצחק זלמן בן אודליה, פרל שרה בת אודליה, אליאנה רבקה בת אודליה

תהילה בת אודליה, אהרון אריה בן אודליה

זכות התורה וזיכוי הרבים וכל הפעולות הנעשות בשמיים

תעמוד להם ולבני ביתם עד עולם!

לה על המציאה, אלא שטען, שלפי ההלכה הכסף שייך לו, שכן נפסק להלכה שהמוצא אבידה בסרטיא ופלטאי גדולה, ובכל מקום שהרבים מצויים שם - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשים מהם. הקב"ה שלח לו, אם כן, מתנה מן השמים! והוא צריך לחתן את ילדיו.

השניים החליטו, בהסכמה מלאה, לגשת אליי - סיפר ה"חזון איש" - ואת אשר אומר להם יעשו.

אמרתי לו: 'טעות גדולה בידך! האשה הזאת איננה הבעלים על הכסף! הכסף שייך לבעלה, והיא בסך הכל שליחה להעביר את הכסף לייעודו! ממילא, אין לה הזכות והתוקף להתייאש. מאחר שבעלה, שהוא הבעלים על הכסף, לא התייאש - עליך להשיב את הכסף!'.

עכשיו תבין", סיים ה"חזון איש" את דבריו לרבי יעקב גלינסקי, "מדוע הקב"ה גלגל את הסיפור הזה לפתחי היום, כדי להודיע גם לך: אינך 'בעל הבית' על החיים כדי שתוכל להתייאש מהם! אתה בסך הכל שליח של הקב"ה, והוא ששלח אותך לכל המקומות שהיית בהם עד היום. בעל הבית - הקב"ה - בשום פנים ואופן לא התייאש ממך! עליך להתחזק, ולהמשיך במילוי תפקידיך בעולם!".

הרב גלינסקי סיפר איך החזון איש המשיך לעודד אותו, ונסך בו כוחות מחודשים לבנות את חייו ועתידו.

צרות וייסורים הם תיקונים שבאמצעותם צריך האדם להשלים את תיקונו בעולם, ואינם מעניקים לו זכות להתייאש!

השבת אבידה

ורצו שתהיה קרובה אליהם. אך היא התעקשה לנסוע, רצתה ליהנות מהחיים, 'לכבוש את העולם'.

בתקופה הראשונה היא היתה מתקשרת להוריה לעיתים מזדמנות. עם הזמן הקשר התרופף, עד שיום אחד ניתק הקשר לגמרי. היא נעלמה. ההורים דאגו, התקשרו שוב ושוב, אך אין קול ואין עונה.

ההורים ביקשו מהאח לנסוע לחו"ל ולחפש את אחותו. הוא נסע, חיפש אותה בכל המקומות האפשריים, אך לשווא. כאילו בלעה אותה האדמה.

לֹא תִרְאֶה אֶת שׂוֹר אָחִיךָ אוֹ אֶת שְׁנֵי נְדָחִים וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם הָשִׁב תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ (דברים כב, א).

מעשה במשפחה תל אביבית מסורתית. הורים, בן ובת. הבן למד בתיכון דתי, התגייס לצבא ונעשה קצין. במשך הזמן הוא התרחק מהדת. לאחר שהשתחרר מהצבא הוא התחזק בדת והחל להקפיד על קלה כחמורה.

אולם הבת התרחקה מהדת. היא שירתה בצבא. לאחר השחרור תכננה לנסוע לחו"ל. ההורים חששו וניסו להניא אותה. היא בת יחידה

סליחות בישיבת "אור החיים"
מעמד בלתי נשכח!

סליחות בשידור חי

« מתחברים יחד עם האוני צם ישראל בכל חלל »

9 שלוחה << 02-6400000

1 שלוחה << 077-270-5-270

orhachaim.co.il

"מוסדות אור החיים"

כל לילה

החל

מהשעה

24:00

המפגש עם ההורים היה מרגש. הם שמחו לראות אותה. אולם כשהחלו לדבר על חייה החדשים בכת הסגורה, השיחה היתה קפואה.

להורים היה קשה לשמוע את התיאורים שלה, והם לא הצליחו להסתיר את מורת רוחם.

כשרמזו לה שהם יהיו מאושרים אם תבטל את תוכניתה להינשא לצעיר הגוי, היא התקוממה עליהם: "יש לי את החיים שלי, אתם לא תתערבו לי בחיים!".

הגיע סוף השבוע. היא תכננה לטוס בתחילת השבוע הבא. אחיה שאל אותה: "מה את עושה בסוף השבוע? יש לך תוכניות?".

היא השיבה שאין לה תוכניות מיוחדות. אמר לה: "אני הולך לבית הכנסת. את יכולה להצטרף. יש הרצאה מעניינת של הרב. אני מבטיח

הוא הפעיל את כל הקשרים, ולאחר חיפושים מאומצים נמצאה הבת האובדת.

התברר לו, לתדהמתו, שהיא הסתפחה לכת נוצרית סגורה והחליטה לנתק את הקשר עם משפחתה.

האח התחיל לדובב אותה. היא סיפרה לו שגילתה את האושר. היא ניתקה כל קשר עם ישראל ועם הדת היהודית. היא הכירה בחזר בכת, ובקרוב עומדת להינשא לו.

האח ניסה לדבר על ליבה: "ההורים מתגעגעים אלייך. קשה להם מאוד עם הניתוק הפתאומי. תבואי לבקר אותם בארץ, תפגשו, תדברו, תיפרדו לשלום, לאחר מכן תשובי לחו"ל, לחייך החדשים".

הוא הצליח לפרוט על נימי הרגש שלה, והיא הסכימה. השניים חזרו לארץ.

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג הגון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

מגיד השיעור הביא מקרים שונים שבהם אדם הולך ברחוב ומוצא אבידה, מתי האבידה שייכת למוצא, ומתי עליו להשיב את האבידה לבעליה. הוא הרחיב בנושא, פלפל ודן בו שעה ארוכה, עד שהשיעור הגיע לסיומו.

אכזבתו של האח הייתה גדולה. הוא תכנן דרך שיעורו התמים של הרב לגרום לאחותו להרהר מחדש על כל תכניותיה, והנה הכל השתבש לו. אך אין מה לעשות, הכל מהשמים.

הוא המתין לאחותו שתצא מעזרת הנשים. שאל אותה במבוכה: "איך היה השיעור?" היא לא רצתה לפגוע בו והשיבה בעדינות: "כבר שמעתי

לך, לא תשתעממי. יש מקום בעזרת נשים".

היא הסכימה.

הלך האח אל הרב וסיפר לו את הסיפור של אחותו. הוא נתן לרב את הרקע, כדי שיתאים את תוכן הרצאתו ויכוון את דבריו לאוזניים הנכונות.

הגיעה שבת. האח הלך עם אחותו לבית הכנסת והוביל אותה לעזרת הנשים. הוא ציפה לבואו של הרב, אך הרב לא בא. מה קרה? מסתבר שמסיבה שלא תלויה בו, הרב נאלץ להיעדר. הוא שלח מישהו אחר שימסור את השיעור במקומו.

ומה היה נושא השיעור? הלכות השבת אבידה.

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי שלישי **ימי חמישי**
 שיעור מוסר ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

הרצאות מעניינות יותר".

המסמכים שלו השליך לפח האשפה הקרוב.

לאחר השבת היא ארזה את חפציה המועטים, נפרדה מהוריה ומאחיה ונסעה לחו"ל.

הבחורה הייתה המומה: "מה עשית? למה השלכת לפח את הארנק עם המסמכים? הרי לארנק הזה יש בעלים, פרטיו נמצאים כאן, אנו יודעים את שמו ואת מספר הטלפון שלו".

היא המשיכה את הקשר עם החבר מהכת. היה לו מעמד גבוה בכת, נחשב בר סמכא. היה לו כסף והשפעה רבה. בימים שלאחר מכן הם תכננו את נישואיהם הקרובים ואת חייהם המשותפים.

הבחור גיחך: "מה את עושה מזה עניין? מה איכפת לך לקבל כמה אלפי דולרים בלי מאמץ? אנו זקוקים לכסף רב להוצאות החתונה".

יום אחד טיילו השניים ברחוב. לפתע ראו ארנק מושלך על הארץ. החבר מיהר להרים את הארנק. הוא פתח אותו ומצא בו סכום כסף גדול. הארנק הכיל גם מסמכים של בעליו - תעודת זהות וכרטיסים שונים שבהם הוטבע שם הבעלים.

אך היא בשלה: "אבל הכסף לא שלנו, יש לו בעלים, אנו יודעים מי הם. צריך להתקשר אליהם ולהחזיר להם את האבידה".

הבחור שלף את שטרות הדולרים והכניסם לכיסו, ואת הארנק עם כל

ואז, בבת אחת, עלה בזכרונה השיעור ששמעה בעזרת הנשים בבית הכנסת, באותה שבת שביקרה אצל הוריה

לעילוי נשמת

אריה בן יונה חממה ז"ל, אריה בן שירלי ז"ל

בישראל.

שטרות הכסף לכיסו והשליך לפח את הארנק עם מסמכיו בזלזול מחפיר.

ואז עלו מחשבות בליבה: עם אדם שפל כזה אני אמורה להקים את ביתי ולחלוק את חיי? אינני מוכנה! לא יקום ולא יהיה!

באותו יום היא קנתה כרטיס לכיוון אחד - לישראל. נפלה לזרועות הוריה בבכיות נרגשות, והודיעה להם שהפעם היא באה כדי להישאר. וכך היה.

כך ניצלה נשמה יהודית, בזכות שיעור תמים בהלכות השבת אבידה.

היא זכרה בעמעום את דברי הרב, שדיבר על מצות התורה להשיב אבידה לבעליה. היא זוכרת שהוא הביא מקרים שבהם יש סימנים לאבידה, ואז יש חובה לאתר את הבעלים ולהשיב להם את האבידה.

המקרה הזה הכה בה וטלטל את נפשה. מצד אחד, היא שמעה על המצוה הערכית והמוסרית של התורה שמצווה להשיב אבידה לבעליה. מצד שני, יש לה חבר בכת, שנחשב בעל מעמד מכובד בין חברי הכת, והוא מצא ארנק מלא כסף, לקח את

"זמירות שבת"

המהודר

הוצאת "מוסדות אור החיים"

לפרטים:

050-4106056

בין השעות 11:00-14:30

הזמירון כולל בתוכו:

- ❖ קידוש לבית ומזרח
- ❖ שירי וזמירות וזמירות נוספות
- ❖ ארטיקלית, הפקולט
- ❖ שירי אלהות ומזרחים
- ❖ ברכת המזון ולחץ ברכת
- ❖ סדר הפקולט מיוחד
- ❖ וזמירות מיוחדות

אפשרות למשלוח ברחבי הארץ

אבִידת הנשמות הקדושות

אומנם, הם אינם סתם בהמות אלא "צאן קדושים", צאנו של השי"ת. "נִדְחִים" - "שהעובר על פי ה' נקרא נידח", והתורה מצווה שלא להתעלם מהם, אלא "וַאֲסַפְתוּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ" - "זה בית המדרש". תביא אותו לשמוע דברי תורה, והתורה הקדושה תתקן אותו.

גם אם לא חזר עדיין בתשובה והוא עוד רחוק מכך, מכל מקום עליו להתחיל בלימוד תורה. לקבוע עיתים לתורה, לשמוע שיעור באופן קבוע, אפילו שעה-שעתיים בשבוע, איש כפי גבורתו, והתורה הקדושה כבר תפעל את פעולתה. "המאור שבה - מחזירו למוטב".

שלמה המלך אומר במשלי (ג, יח) על התורה הקדושה: "עֵץ חַיִּים הִיא

לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שִׁינֵי נִדְחִים וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם הַשֵּׁב תִּשְׁיָבם לְאֲחִיךָ. וְאִם לֹא קָרֹב אֲחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יִדְעָתוּ וַאֲסַפְתוּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרֶשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ (דברים כב, א-ב).

פרשה זו - אומר ה"אור החיים" הקדוש - רומזת על חיוב התוכחה "שצריכים בני א-ל חי צדיקי עולם, לעשות לעם ה'".

התורה פותחת ואומרת: "לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שִׁינֵי נִדְחִים". כוונת התורה לבני אדם שנמשלו כבהמות. ללא תורה ומצוות דומה האדם לבהמה. כשם שהבהמה אוכלת בכדי לעבוד ועובדת בכדי לאכול - כך אותם בני אדם שרק חיי העולם הזה לנגד עיניהם, כבהמות נמשלו.

הקב"ה ממתין שנשיב לו את אבידת הנשמה. אין שמחה גדולה יותר לבורא עולם, כאשר האדם משיב לו את הנשמות האבודות.

לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּינָה מֵאֲשֹׁר".
התורה היא הנותנת לאדם את החיות, ומאירה לו "אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֹׂן" (שמות יח, כ).

הקושי הגדול ביותר הניצב בפני יהודי כאשר הוא מגלה כי התורה אמת, הוא חוסר היכולת להשלים עם כך שכל החיים שחי עד כה היו לריק.

אין דבר גדול יותר מאשר כוח התורה. התיקון הגדול ביותר שיכול האדם לתקן עצמו, הוא להרבות בלימוד תורה. זו הדרך המביאה אותו לידי תשובה, שהרי אומרים אנו בברכת "השיבנו": "השיבנו אבינו לתורתך" ורק לאחר מכן - "והחזירנו בתשובה שלימה לפניך".

הקושי הזה גובר, ככל שהאדם מבוגר יותר. אם הוא בן חמישים, למשל, הרי בהכירו את האמת, הוא מגלה כי איבד את כל השנים שחלפו עד כה. הם נותרו ריקים, ללא תפילין, ללא ציצית, ללא ברכת המזון, ללא שבת וללא לימוד תורה. זהו קושי שאין כמוהו, להגיע להכרה זו שכל שנותיו עד כה בוזבזו לריק ולהבל.

לכן, כאשר רוצים אנו לקרב את הרחוק, את ה'נידח' - עלינו להביאו אל בית המדרש. לגרום לעוד ועוד יהודים להיכנס לבית המדרש ולשמוע דברי אלוקים חיים, וכך הם יתקרבו אל השי"ת, עד אשר נגיע לתכלית של "פִּי מְלֵאָה הָאֲרֶץ יִדְעָה אֶת ה' פְּמִים לַיִם מְבַסִּים" (ישעיה, יא, ט).

כיצד יוכל לכבוש ולנצח את היצר, המונע ממנו לשוב לדרך האמת

להצלחה ישועה ורפואה
רותי בת גוטה מטילדה

בטענה זו?

אומרת התורה בתחילת הפרשה (כא, י): "כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַיִּנָּתְנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִיּוֹ". התורה מדברת כאן על מלחמת היצר, ואומרת: "וְשָׁבִיתָ שְׁבִיּוֹ".

האם אפשר לקחת את היצר הרע בשבי? מדוע לא אמרה התורה 'ושבית אותו' אלא "ושבית שביו?"

אלא, שאין מציאות כזו לקחת את היצר הרע בשבי, הוא תמיד ישאר בתפקידו כימים ימימה. אבל אפשר ליטול ממנו חזרה את מה שהוא לקח מאיתנו בשבי. הוא לקח בשבי ימים ושנים, שבתות וחגים, את מצוות התורה הרבות, כל זה נמצא בשבי אצל היצר הרע.

אומר הקב"ה לאדם: אם רצונך להחזיר לעצמך את כל מה שהיצר הרע לקח ממך בשבי, יש ביכולתך לעשות זאת. אם תלחם ביצרך הרע ותאבק בו, לא רק שאתן כך את הכוחות לנצחו ולהכריעו, אלא גם את כל מה ששבה ממך - תוכל להשיב לעצמך בחזרה!

יתרה מזו, כאשר יהודי זוכה להכיר את בוראו על ידך - כל מצוה שהוא מקיים נוקפת גם לזכותך. וכך אתה משיב לעצמך את השבי ששבה ממך היצר הרע.

אם אדם שבעצמו היה רחוק וזכה להתעורר ולהתקרב ולקבל עליו עול תורה ומצוות, פונה למכריו מן העבר או ליהודים רחוקים אחרים ומטעים גם אותם מן הדרך החדשה שהוא

סליחות בישיבת "אור החיים"
מעמד בלתי נשכח!

סליחות בשידור חי

« מתחברים יחד עם האוני צם שחא בל חלה »

9 שלוחה 02-6400000

1 שלוחה 077-270-5-270

orhachaim.co.il

"מוסדות אור החיים"

כל לילה

החל

מהשעה

24:00

היינו יכולים להמשיך בשגרת ימינו. יש בצפון קיבוץ בשם "מזרע". בקיבוץ הזה מגדלים, רחמנא ליצלן, 'דבר אחר'. והנה, אחד מבני הקיבוץ הזה, הגיע אלינו בדרך-לא-דרך לשבת, ולאחר מכן שהה כאן תקופה ושב בתשובה שלימה, אבל המשיך לגור בקיבוץ, כאדם שומר מצוות.

בתחילה ניסו לומר לו שאין מקומו בקיבוץ, אבל הוא התעקש להמשיך לגור שם.

הוא אמר לבני הקיבוץ: "הרי אתם מגדירים עצמכם כ'בני תרבות', אנשים ליברלים, מדוע לא תזמינו לקיבוץ דמות רבנית ותשמעו את מה שיש ליהדות לומר? ממה אתם מפחדים?".

הם השיבו לו שהם אינם מפחדים מכלום, ואין להם כל התנגדות שיגיע רב לקיבוץ. התקשר אלי אותו צעיר וביקש ממני לבוא ולדבר בקיבוץ, ולאחר מכן להשיב על שאלות.

הגעתי לקיבוץ ודיברתי שם. אני יכול לומר בפה מלא כי מהשאלות

הולך בה, ואותם יהודים מתקרבים גם הם בזכותו ומתחילים לשמור תורה ומצוות - על ידי המצוות שהם מקיימים מתמלא חסרונו האישי, והשנים הבאות עליהם לטובה שבהן הם חיים כיהודים יראי שמים - משלימות את שנות העבר שלו, הריקניות ממצוות ומעשים טובים.

כמה נשמות שבויות בידיו של היצר הרע! אני רואה צעירים, בניו של השי"ת, שהיצר הרע משחק בהם ולוקח בשבי את נשמותיהם. נשמות קדושות. הגיעו כבר כמעט למ"ט שערי טומאה. אבל הם מחפשים את הקב"ה.

הם מגיעים לכאן כמו טיפות של גשמים, ומחפשים את האור בחיים. אחינו בשרנו הנמצאים בשבי היצר, נשמותיהם זועקות: החזירו אותנו! השיבו אותנו למקומות של היהדות, של התורה והמצוות.

לו היינו שומעים את זעקות הנשמות הללו, מתל-אביב או מעין חרוד, לא

שלהם שמעתי את זעקת הנשמה היהודית שלהם. עד כדי כך הגיעו הדברים, שהיתה שם קבוצת צעירים, שהסכימו להגיע לישיבה לשמוע עוד על יהדות.

מעומק הטומאה של הקיבוץ הזה, המגדל ומפיץ בשר פיגולים, הגיעו אלינו נשמות שבויות. האין אנו שומעים את קול זעקת הנשמות?

מעשה ביהודי שהלך ברחוב לתומו, ולפתע נתקל בשרשרת זהב המונחת עזובה בקרן זוית.

הוא נטל את המציאה היקרה, ותלה מודעות 'השבת אבידה' במקומות מרכזיים באזור.

חלף חודש, עברו גם חודשיים, אך איש לא פנה אליו לבקש את האבידה.

הוא תלה מודעות חדשות, שמא הקודמות כוסו או הוסרו, אך לשוא. החודשים עברו, ואין קול ואין עונה ואין קשב.

והנה, לאחר כמעט שנה ממציאת האבידה, התקשר אליו אדם בלתי מוכר וסיפר שאיבד שרשרת במקום שצ"ן במודעה.

המוצא ביקש מהמאבד לתאר את השרשרת שאבדה לו ולתת סימני זיהוי, ואכן, התברר כי מדובר בשרשרת שמצא. "אתה מוזמן לביתי על מנת לקבל את אבדתך", אמר המוצא בשמחה, והם קבעו מועד שבו יסור המאבד לביתו של המוצא.

בהגיע היום המיועד הגיע המאבד, ראה את השרשרת שנמצאה ואשר כי אכן שלו היא. אז ביקש ממנו המוצא להמתין רגע, יצא מביתו, וחזר כעבור

להפתעתם, השיב היהודי כי הסעודה היא לכבוד המצווה שהוא עומד לקיים: מצות "הָשִׁיב תְּשִׁיבָם". הוא נטל את השרשרת שמצא, אמר בהתרגשות את הפסוק: "ויהי נעם ה' אלוקינו עלינו..." והשיב את האבידה לבעליה. אם כך שמח האדם בהשבת אבידה גשמית, כמה עליו לשמוח אם הוא זוכה להשיב אבידה רוחנית - בן רחוק, לאביו שבשמים!

זמן קצר, מלווה בשמונה אנשים נוספים ונושא בידו סלים מלאי כל טוב. הוא ערך את השולחן בזריזות, וביקש מכל הנוכחים ליטול את ידיהם לסעודת מצווה.

כאשר ישבו סביב השולחן וסעדו את ליבם, התעניינו האורחים איזו סעודת מצווה היא זו, האם של סיום מסכת? או אולי רוצה בעל הבית לברך 'הגומל' זוהי סעודת הודיה?

אריכות ימים לעולם שכולו ארוך

מצות כיבוד הורים היא מן המצוות הקשות ביותר, ומחייבת את האדם לא רק במעשה - "מאכילהו ומשקהו ומלבישו ומנעילו מכניסו ומוציאו", כי אם גם בדיבור, במחשבה ובהרגשה. הרמב"ם אומר כי אפילו אם אדם מרגיש זלזול בליבו באביו או אמו, נתבע על "אָרוּר מְקַלָּה אָבִיו וְאִמּוֹ" (דברים כז, טז).

שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים (דברים כב, ז).

שנינו במשנה באבות (ב, א): "והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות".

יסוד זה נלמד משתי מצוות - כיבוד הורים ושילוח הקן.

שכרה של המצווה הגדולה והחמורה
הזו מצויין בתורה (דברים ה, ט): "לִמְעַן
יֵאָרְכוּ יְמֵיךָ וְלִמְעַן יִיטֵב לָךְ".

מצות שילוח הקן לעומת זאת, כמעט
אינה דורשת מהאדם מאמץ. הולך
יהודי ברחוב ורואה קן ציפור ואם
הרובצת על הביצים או האפרוחים
- לא יקח את הבנים אלא ישלח את
האם, ואז יקחם. רגע אחד של סדר
פעולות נכון, וכבר קיים את המצווה.

והשכר: "לִמְעַן יֵיטֵב לָךְ וְהֵאָרְכָתָּ
יָמִים".

פלא פלאות!

כך דרשו רבותינו (דברים רבה ו, ב): "למה
הדבר דומה? למלך ששכר לו פועלים
והכניס אותן לתוך פרדסו סתם ולא
גילה להן מהו שכרו של פרדס שלא
יניחו דבר ששכרו מועט וילכו ויעשו
דבר ששכרו מרובה.

בערב קרא לכל אחד ואחד. אמר לו:
תחת איזה אילן עשית? אמר לו: תחת
זה. אמר לו: פלפל הוא, שכרו זהוב
אחד. קרא לאחר. אמר לו: תחת איזה
אילן עשית? אמר לו: תחת זה. אמר
לו: שכרו חצי זהוב, פרח לבן הוא.
קרא לאחר. אמר לו: תחת איזה אילן
עשית? אמר לו: תחת זה. אמר לו: זית
הוא, שכרו מאתיים זוז.

אמרו לו: לא היית צריך להודיע אותנו
איזה אילן שכרו מרובה כדי שנעשה
תחתיו? אמר להם המלך - אילו
הודעת היאך היה כל פרדסי נעשה?".

הנמשל: "לא גילה הקדוש ברוך הוא
מתן שכרן של מצוות חוץ משתי
מצוות, החמורה שבחמורות והקלה
שבקלות: כיבוד אב ואם - חמורה
שבחמורות ומתן שכרה אריכות
ימים, והקלה - שילוח הקן, ומהו

לרפואת

תקוה בת רחל רוחאם

שכרה? אריכות ימים."

לידך - אל תחמיצנה.

הקב"ה לא גילה לנו מהו שכרה של כל מצוה. אין אנו יודעים איזו מן המצוות שכרה רב יותר מן האחרת. אדרבה, אם היינו חושבים שכל שהמצוה קלה ופשוטה יותר שכרה מועט יותר, באות שתי מצוות אלו - מצות כיבוד אב ואם שהיא חמורה שבחמורות ומצות שילוח הקן שהיא קלה שבקלות - ומלמדות אותנו כי כלל איננו יכולים לשער מתן שכרן של מצוות, כי שכר שתיהן הוא אריכות ימים.

על כן - הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, ומצוה, אפילו קלה, הבאה

הגמרא (חולין קמב ע"א) מביאה מעשה: הרי שאמר לו אביו: עלה לבירה והבא לי גוזלות! ועלה, ושילח את האם ולקח את הבנים, ובחזרתו נפל ומת, היכן אריכות ימיו של זה, והיכן טובתו של זה?"

מוצאים אנו אדם שמקיים בעת ובעונה אחת שתי מצוות, שעל שתיהן מובטח כי המקיימן זוכה לאריכות ימים, והנה, עוד טרם היה סיפק בידו להשלים את המעשה ולשוב אל אביו, הוא נופל ומת! כיצד יתכן הדבר?

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי חמישי

ימי שלישי

ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

שיעור מוסר

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

מקיים מצות שילוח הקן מובטח לו
להאריך ימים כאן בעולם, כי השכר
המובטח הוא שכר נצחי בעולם הבא -
עולם שכולו ארוך וטוב.

מכאן מסיקה הגמרא: "למען יאריכון
ימין - בעולם שכולו ארוך, ולמען
יטב לך - לעולם שכולו טוב". כלומר,
לא כל מי שנזהר בכיבוד הורים או

החלום שהציל נפשות רבות

לבן, והיה יושב בישיבה ותופס בידו
ספר, לא ידעתי מה שמו ועל מה
מדבר.

עמדתי לידו וכשראה אותי, הרים את
ראשו ואמר לי בזה הלשון ממש: 'אם
אתם לא תעשו תיקון בצרכניה תראו
מה יקרה לכם השבוע אחרי שלושה
ימים', והמשיך לקרוא בספר שבידו.

לאחר מכן התעוררתי וראיתי שעדיין
לא הגיע זמן ללכת לבית הכנסת
וחזרתי לישון.

כשיישנתי שנית ראיתי בחלום כאילו
אני נמצא באותו מקום שראיתי
בחלומי הראשון, ואותו רב עומד
לידי, וחזר לומר לי את אותם הדברים

וְלֹא יָרָאָה כֶּה עֲרוֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרָיָה
(דברים כג, טו).

בספר "אם הבנים שמחה" של רבי
ניסים טרבלסי, רבה של תלמים, מובא
בזו הלשון:

יש לספר חלום אשר חלמתי ביום
שבת קודש אחרי סעודת שחרית,
ואחרי שלמדנו קצת מפרשת השבוע
כמנהגי. בתוך הביאור הזכרתי מה
שאמר מורנו הרב חיים בן עטר זצוק"ל
בדבר מסוים.

לאחר ברכת המזון ישנתי וחלמתי
שבא אלי רב אחד מלובש יפה
ומעוטף במעיל [הנקרא 'ג'לאביה']
כמו שלובשים רבני מרוקו, והוא כולו

כדמותם בצלמם.

התעוררתי משנתי, סיפרתי את החלום לאשתי ואמרתי לה שבחלום אמרו לי שהרב הזה הוא הרב חיים בן עטר זצוק"ל.

היא ענתה לי שמוכרח אני לספר על החלום הזה בבית הכנסת בשעת הדרשה, ולומר שנחוץ לעשות תיקון בצרכניה, כמו שאמר הרב בחלום, כי יש חשש שמא חס ושלום יקרה משהו אם לא יעשו את התיקון, כי באמת בצרכניה יש תערובת של אנשים ונשים, ומקום הצרכניה הוא צר מאוד, וכשנכנסים יחד התערובת גדולה.

שמעתי בקולה, ובדרשתי סיפרתי לקהל את דבר החלום, ובאמת התרגשו מכך מאוד ואמרו: כבוד הרב יעשה תיקון שנראה לו, וכולנו מסכימים למה שיעשה. אמרתי להם שיקבעו שעות נפרדות לגברים ושעות לנשים והסכימו, ולמחרת עשו כך.

ביום השלישי שאחר השבת ראינו אווירון טס מעל המושב ולפתע צולל ונופל, לא בתוך המושב אלא במגרש קרוב למושב, במרחק של כעשרים מטרים מהשיכונים של המושב ועשה בור עמוק ברוחב כמה מטרים, וחלקי האווירון יש מהם ששקעו באדמה, ויש מהם שעפו במושב, וחלקם אף

סליחות בישיבת "אור החיים"
מעמד בלתי נשכח!

סליחות בשידור חי

« מתחברים יחד עם האוני' עם שטאף בכל ילד »

9 שלוחה 02-6400000

1 שלוחה 077-270-5-270

orhachaim.co.il

"מוסדות אור החיים"

כל לילה

החל

מהשעה

24:00

חדרו לתוך הבתים.

וברוך ה', לא קרה שום אסון בבני אדם, וכמה ניסים נעשו למושב במקרה הזה:

א. בזמן שנפל האווירון בתוך המגרש, היה שם אדם אחד שעסק בתיקון ברז המים, ובדיוק אותו רגע אשתו קראה לו לבוא לאכול.

בתחילה סירב לבוא עד שיפתח את המים, אך אשתו עמדה בתוקף שיבוא מיד ושמע בקולה, וכשהגיע לביתו נפל האווירון סמוך לברז וניצל ממות בטוח.

ב. יהודי זקן אחד ישב בתוך צריף של בתו ושוחח עימה. באמצע השיחה יצאו הוא ובתו מהצריף, ואחרי כמה

שניות נכנס לצריף גלגל של האווירון, ואילו היו שם מי יודע מה היה קורה. ג. אדם אחד הלך בתוך המושב ומעל ראשו חלף חלק מהאווירון, ומתוך פחד ובהלה נפל וניצל מאסון.

ד. הנס הגדול מכולם: ילדי בית הספר למדו בתוך בית הספר, וכשהגיע זמן ההפסקה יצאו לחצר, ובדיוק אחרי שיצאו נכנס גלגל של האווירון לתוך הכיתה, שכעת היתה ריקה מילדים.

ועוד כמה ניסים היו. ועיקר הנס הוא שלא נפל בתוך המושב, שהיה חלילה קורה אסון אכזרי בבני אדם וברכוש.

"הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו"
(תהלים קו, א).

ניתן להקדיש את העלון לברכה, הצלחה
זיווג המון, רפואה שלימה
או להבדיל, לעילוי נשמה
לפרטים: 02-5000455
orhachaim4@gmail.com

להעניק למקבל תחושה טובה

לפני פטירת דוד המלך ע"ה הוא מוסר צוואה לשלמה בנו. בין היתר אמר (מלכים א' ב, ז): "וְלִבְנִי בְרִזְלִי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֶזְלֵי שְׁלֹחָנָה, כִּי כֹן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי אֲבִשָּׁלוֹם אֶחָיד".

כשדוד המלך ברח מפני אבשלום בנו שרצה להורגו, ולא היה לו לחם לאכול ומים לשתות, בני ברזלי הגלעדי גמלו עימו חסד ונתנו לו לאכול ולשתות, ואף אתה - מצווה דוד לשלמה - תגמול עימם חסד: "וְהָיוּ בְּאֶזְלֵי שְׁלֹחָנָה".

שואל ה"חפץ חיים" זצ"ל: אמת, הם נתנו לדוד המלך לחם ומים, וללא ספק מגיע להם על כך שכר גדול. מגיע להם שדוד המלך יצווה את בנו

על דבר אשר לא קדמו אֲתֶכֶם בְּלָחֶם וּבִמִּים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם (דברים כג, ה).

בעוד שביחס לעמונים ולמואבים התורה מצוה: "לֹא יָבֹא עִמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקָהֶל ה'" (שם, ד), זאת משום ש"לֹא קִדְּמוּ אֶתְכֶם בְּלָחֶם וּבִמִּים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם", הרי שעל המצרים התורה מזהירה "לֹא תִתְעַב מִצְרִי כִּי גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶץ" (שם, ח). כתב רש"י: "אף על פי שזרקו זכורכם ליאור. מה טעם, שהיו לכם אכסניא בשעת הדחק", לפיכך: "בָּנִים אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בְּקָהֶל ה'".

היו כאלו שכן קידמו מישוהו בלחם ובמים וזכו על כך לשכר גדול:

להצלחה ישועה ורפואה
זכריה בן ציונה

בכך שנאות לקבל מידם! לא הם עושים איתו את החסד אלא, להיפך, הוא איתם.

למרות שאלביא דאמת באותה שעה היה דוד נרדף, ועל פניו היה נראה שלא יעבור זמן רב ואבשלום יהרגהו ויקח מידו את המלוכה, מכל מקום בני ברזלי נתנו לדוד את ההרגשה המלאה שהוא המלך, וזוהי הטובה שלהם - לעמוד לימין המלך.

דבר זה מרומז במילים שאמר דוד: "כִּי כֵן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחִי מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם אֶחָדָה". למרות שהייתי רדוף, בורח - הם לא נתנו לי הרגשה של מסכן הזקוק לחסדם. אדרבה, הם התקרבו

לתת להם מתנות יקרות ערך, אבל מדוע מגיע להם שכר כה עצום: "וְהָיוּ בְּאֶמְלִי שְׁלֹחַנָה", להיות מרואי פני המלך ראשונה במלכות?

הוא מבאר ביאור נפלא מאוד: החסד המושלם הוא כאשר אדם גומל חסד עם הזולת ונותן לו הרגשה טובה שכביכול הוא - המקבל - גומל חסד עם הנותן בכך שמקבל ממנו. בצורה כזו, המקבל אינו מרגיש מבוייש, מושפל, נצרך לבריות. אדרבה, יש לו הרגשה טובה - שצריכים אותו.

כשבני ברזלי הגלעדי נתנו לדוד המלך לחם ומים, הם נתנו לו את ההרגשה שהוא המלך, והוא עושה להם טובה

השיעור השבועי

של מרן ראש הישיבה
הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ימי המישי

ביאורים נפלאים על פרשת השבוע

ימי שלישי

שיעור מוסר

בשעה 21:00 בהיכל הישיבה רח' עזרא 1 ירושלים

orhachaim.co.il

ניתן גם לשמוע את השיעור בטלפון: 02-6400000 שלוחה 9

עניים כאלו אומרת התורה: אם אתה רואה שהם מתביישים לקבל מתנות - תן להם כביכול בתורת הלוואה! הלוואה - אותה מחזירים כעבור זמן - יותר נעים לקבל. לאחר מכן, "לא תהיה לו פְּנֵשָׁה" - כשאין לו להחזיר את ההלוואה, תרגיע אותו ותאמר לו: 'לא נורא, לא דחוף, כשירחיב לך ה' תחזיר לי', ותותר לו על ההלוואה.

זהו החסד האמיתי, הצדקה האמיתית. כשנותנים למקבל הרגשה נעימה ולא נותנים לו להרגיש נצרך ומושפל.

על פי זה התחדש לי ביאור בשאלה: מדוע הקב"ה, שמחיה ומקיים אותנו ואת הבריאה כולה בכל רגע ורגע, כיסה את חסדיו בתוך טבע? הכל נראה טבעי: בן אדם נושם ומתפקד בכוחות עצמו, האילנות נותנים

אלי, ובכך נתנו לי הרגשה שאני מלך, שכולם חפצים להתקרב אלי, וכולם מעוניינים שיקבל מהם מתנות. על כך מגיע להם השכר: "וְהָיוּ בְּאֶמְלִי שְׁלָחָנְךָ". איזו מתיקות!

בדרך דומה מבאר בספר "דרכי חיים" את הפסוק (שמות כב, כד): "אִם כָּסֶף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ פְּנֵשָׁה". לכאורה לא מובן: הרי מדובר בפסוק על עני - "אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ", ולעני בדרך כלל נותנים מתנות - צדקה - ולא הלוואות?

אלא, כך הוא הביאור: יש הרבה עניים שאין להם מה לאכול, כפשוטו, אולם הם מתביישים לקחת צדקה. אם מישהו מנסה לתת להם - הם מתביישים ומסרבים לקחת. כלפי

לעילוי נשמת
טובה בת פרחת ז"ל

הרגשה של "מקבלים", של כאלו שנצרכים לחדש. משום כך הוא מסתיר את עצמו מאיתנו, וכך אנחנו מרגישים שכביכול אנחנו הפועלים.

כשאדם חוקר ודורש הוא בוודאי מכיר ויודע שהכל בכל מכל כל מאיתו יתברך, ומכל מקום - כדי שהחדש יהיה מושלם - נדרשת חקירה ודרישה, והמציאות אינה גלויה לעין כל.

פירות, החיטה צומחת בשדות, וכו'... אדרבה! הקב"ה היה צריך לברוא את העולם בצורה כזאת שידעו כולם שהוא הזן, המפרנס והמחייה את כולם! שהחיטה לא תצמח עד שיצא קול מן השמים שיאמר לה "צמח"!

אולם לפי מה שהסברנו הביאור נפלא: הקב"ה - עם כל זאת שהוא הזן, המפרנס והמחייה את הבריאה כולה, מכל מקום הוא לא רוצה שנרגיש

חובת הרגישות כלפי בעל חוב

בפרשת משפטים "לא תהיה לו פְּנֵשָׁה" (שמות כב, כד).

מצוה זו אינה שייכת בתוך זמן הפירעון, שכן אז עדיין אינו חייב לו מאומה, וכן אינה שייכת במקרה שיש לו כסף, אך הוא מעדיף להמשיך לסחור בו ולא רוצה לשלם.

כִּי תִשֶׁה בְּרֵעֲךָ מִשְׁאֵת מְאוֹמָה לֹא תִבֹּא אֶל בֵּיתוֹ לְעִבְטָ עִבְטֹו (דברים כד, י).

הרמב"ם מונה בספר המצוות במצוה רל"ד את המצוה "לא תהיה לו פְּנֵשָׁה" (שמות כב, כד). כאשר הלווה אדם כסף לחברו, ואין ללווה אפשרות להחזיר את ההלוואה, כי אין לו כסף ואין לו מה לעשות בעניין - אסור למלווה להתראות בפניו לאחר זמן הפירעון. איסור זה הוא לאו מן התורה, שנאמר

מעשה ברב גדול שנהג ללכת לבית

המדרש בדרך מסויימת.

ואני חושש שמא יציין מחלונו בדיוק
כשאעבור שם ויחשוד שמא בא אני
לבקש את כספי".

ביום מן הימים שינה ממנהגו והחל
ללכת בדרך אחרת שהיה בה עיקוף
גדול והיתה ארוכה פי שלוש מהדרך
הרגילה.

החשש מפני האיסור הדיר את
מנוחתו, ולא איכפת היה לו להתאמץ
ביותר כדי שלא להיכשל!

התפלא הגבאי לפשר השינוי ותהה:
מאי האי?

ללמדנו כמה חשוב להיזהר בעניין
זה. פעמים מלווה אדם כסף ועושה
מעשה מצווה, אך אם אינו נזהר ואינו
מקפיד, עלול הוא חלילה להיכשל
באיסור.

אמר לו הרב: "הלוויתי כסף לאדם
פלוני, והוא מתגורר בבית שחלונו
משקיף לעבר הרחוב שבו נהגתי
תמיד לעבור. כעת עבר זמן הפירעון,

סליחות בישיבת "אור החיים"
מעמד בלתי נשכח!

סליחות בשידור חי

« מתחברים יחד עם האוני' עם ישראל בכל ארץ »

9 שלוחה << 02-6400000

1 שלוחה << 077-270-5-270

orhachaim.co.il

"מוסדות אור החיים"

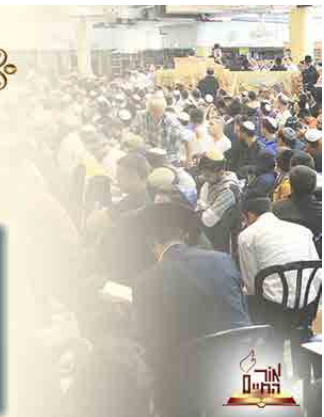

כל לילה

החל

מהשעה

24:00

המרכז העולמי לתודעה יהודית מוסדות אור החיים

ע"ש הקדוש רבנו חיים בן עטר זצוק"ל - בראשות הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

למעלה מ-
10,555,000
שעות של לימוד תורה
בשנה!

להקדשת יום לימוד תורה
הנלמד ע"י מאות אברכים ובחורים
02-5000455

ניתן להקדיש את הלימוד לעילוי נשמה, לרפואה, לזיווג, להצלחה וכו'

רח' עזרא 1 ת.ד. 5512 ירושלים טל: 02 - 5000455 פקס: 02 - 5000502 orhachaim.org

לחסויות, להפצה, להנצחות
ולקבלת העלון

orhachaim4@gmail.com

או בטלפון: 02-5000455
נא לציין "עבור חוברת האור לחיים"

החוברת הודפסה על ידי התורמים והמסייעים הי"ו

לרפואת והצלחת: מיכל בת אסתר הי"ו, נטע בת ג'הנה הי"ו,

רמי בן חוה הי"ו, רמי בן אסתר הי"ו, תקוה בת רחל רוקאס הי"ו,

ראובן בן יעריה הי"ו, זכריה בן ציונה טנג'י הי"ו,

דוד וראובן בני שרית הי"ו, אילה בת שושנה הי"ו, ישראל בן רימה הי"ו,

מאיר מאור בן חיה רבקה הי"ו, ליאת בת בלה סעדה הי"ו

ולעילוי נשמות: ר' דוד בן איה ז"ל, מרים בת זארה ז"ל,

מזל בת מרים ז"ל, אליעזר בן רגינה ז"ל, ר' יהודה בן עישה ז"ל, גרשון חי בן רחל ז"ל,

רחל רוחאם ז"ל, ללה בת נרקיס ז"ל, תמר בת רגינה ז"ל, עופר בן ציונה ז"ל,

רחל בת נג'מה מוכנה ז"ל, לאה בת פנינה ז"ל, חיים בן חביבה ז"ל,

מרדכי צבי בן רגינה ז"ל, ר' גאל בן מלכה ז"ל, יעקב בן ברטה ז"ל,

יהונתן בן מרים ז"ל, יוסף בן ציונה ז"ל, ר' יצחק בן נעמה ז"ל, תנצבה